

ved, hvilke kommuner man skal udligne imellem. Så det er faktisk nødvendigt at tage det her skridt for skridt. Det er også derfor, vi har sagt, at vi gerne vil bruge en masse tid på det. Det er derfor, vi har brugt en masse tid på at lytte til høringssvarene. Det er derfor, vi har en lang behandlingsperiode af lovforslagene. Det er jo netop, fordi det her skal gøres stille og roligt.

Så til den helt konkrete situation: Det er ikke sådan, at fru Anne Baastrup eller jeg kan sidde her og sige, at der ikke er nogen kommuner, der nogen sinde har kassetænkt. Men det, jeg simpelt hen ikke forstår, er, hvordan fru Anne Baastrup kan mene, at når kommunerne får tilført flere penge og den egentlige, overordnede kompetence på det her område, skulle det medføre mere kassetænkning. Nu får kommunen det overordnede ansvar, og man kan ikke bare skubbe ansvaret fra sig og over på amtet. Hvorfor skulle det betyde mere kassetænkning?

Jeg skal ikke komme her og sige, vi ikke har haft kassetænkning før, men det her forslag kommer til at betyde mindre kassetænkning. Jeg har aldrig sagt og kommer heller ikke til at sige, at der aldrig nogen sinde kommer til at foregå kassetænkning. Det gør der desværre, og det må vi så se på i anden sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Tak til fru Charlotte Dyremose, som understreger, at her ikke er tale om en økonomireform. Jeg regner med, at der i det ord ligger besparelserreform, for der er jo ingen tvivl om, at der flyttes penge rundt. Det er også o.k., det kan ikke gøres på anden måde. Men nu snakker jeg altså om, at jeg forstår ordene, så der ikke er tale om en besparelserreform. Hvis det viser sig, at der kommer besparelser på det her område, vil fru Charlotte Dyremose så – altså ud fra regeringen – sige, at det ikke bliver tilfældet?

Kl. 11.35

Vi ser på skatteområdet, at det netto koster kommunerne noget, at skatteforvaltningen går over til staten i nogle sammenhænge. Det koster Århus Kommune 100 mio. kr. netto, fordi de i forvejen var meget effektive, og i Lyngby-Taarbæk Kommune, som fru Charlotte Dyremose også kender til, var det 10 mio. kr. Det samme billede tegner sig jo rundt omkring i en lang række andre kommuner.

Hvordan kan fru Charlotte Dyremose sådan være hundrede procent sikker på, at der ikke sker tilsvarende besparelser på det her område?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen situationen er jo den, at kommunerne på nogle områder får frataget nogle opgaver og på andre områder får tilført nogle opgaver. Der skal selvfølgelig laves en fuldstændig almindelig forhandling om, hvad de her opgaver koster, og den laver vi så – det ved fru Lone Dybkjær også godt – med Kommunernes Landsforening. Så bliver der tilført de penge, som opgaverne koster, til kommunerne og frataget der, hvor kommunerne ikke skal bruge penge mere.

Så er det sådan, og det ved fru Lone Dybkjær også godt, at det er KL, altså Kommunernes Landsforening, der laver en plan for, hvordan pengene skal fordeles eller tages fra de enkelte kommuner rundt omkring. Det er ikke noget, og det plejer ikke at være noget, vi blander os i på Christiansborg, det er noget, man gør i KL, og det er en drøftelse, man har kommunerne imellem.

Det, vi drøfter, og det, vi bliver enige med Kommunernes Landsforening om, er, hvor mange penge de forskellige opgaver koster, og så flytter vi pengene med opgaven, så der er de samme penge til den samme opgave, som der hele tiden har været.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Så enkel er virkeligheden jo ikke. Hvis virkeligheden var så enkel, som fru Charlotte Dyremose siger, var tingene altså meget nemmere.

Vi ser, og det var det, jeg spurgte til, at på skatteområdet flyttes der opgaver fra kommunen til staten, og oplægget fra statens side er totalbesparelser over for kommunerne, som meget præcist på skatteområdet kan gøre tingene op – på det sociale område kan man overhovedet ikke gøre noget op, det kan jeg vende tilbage til lidt senere, når jeg selv skal sige noget – men på skatteområdet kan man gøre tingene nøje op, og der sker der en flytning fra kommunerne til staten, det vil sige, at kommunerne som udgangspunkt mangler penge.

Kan fru Charlotte Dyremose garantere, at det, at kommunerne kommer til at mangle penge, ikke for den enkelte borger i den enkelte kommune vil betyde en dårligere hjælp, service, muligheder i det hele taget?